

Sergi Blàzquez: “S’està cometent una barbaritat jurídica”

written by Mercè Feliu | 14 de desembre de 2017

Sergi Blàzquez (Barcelona, 1966). Advocat i president de l’associació de juristes Drets. Drets sorgeix l’octubre de 2014, a iniciativa d’un grup d’advocats que constaten una impunitat total en una sèrie de delictes tipificats al codi penal que s’estaven comenten per la xarxa, bàsicament amenaces, insults, coaccions contra el col·lectiu dels catalans, pel sol fet de ser catalans, i que no tenien cap resposta, ni per part de fiscalia, ni policia, ni cap jutjat. Des d’aleshores ajuden i acompanyen en el procés de denúncia.

Què us sembla a Drets l’actuació de la Junta Electoral que prohibeix llaços i tot allò que sigui de color groc?

És una extralimitació de les seves funcions, i diria més, podria fregar la prevaricació per dictar resolucions manifestament injustes.

I que el ministre de l’Interior espanyol, animés a denunciar els catalans sospitosos de ‘delictes d’odi’?

Mostra la seva parcialitat i la seva catalanofòbia. És un clar exemple que a Espanya no existeix la igualtat davant la llei. L’odi contra els catalans, la catalanofòbia, no la persegueixen i sí promocionen que es denunciï als adversaris polítics.

Quines denúncies heu fet des de la vostra constitució?

Hem fet diferents modalitats. Vam treballar molt sobretot el tema de Germanwings, que va ser un tema que ens va tocar molt. Al cap de poc crear-nos, l’abril del 2015, hi va haver l’accident aeri i va ser una bestialitat tot el que es deia dels morts catalans. Vam tornar a fer una denúncia massiva, el

mateix abril, quan es va produir l'assassinat amb una ballesta a l'institut Joan Fuster de Barcelona i de nou la mateixa tipologia de tuits a les xarxes.

A més a més, tot allò que hem vist que eren atacs contra els catalans, siguin fets per periodistes o per polítics, els hem denunciat. Hem posat denúncia contra el diari *ABC* per comparar el procés amb el nazisme, contra *La Razón*, quan va publicar el 3 de març de 2014, en dues planes, la "*conspiración sobiranista*" amb les dades de 33 jutges que havien subscrit un manifest a favor del dret a decidir, amb el seu DNI, extret de la base de dades de la policia. Ens hem querellat contra La Falange, Acción Democrática i Acción Popular, tres partits feixistes que el 12 d'octubre abans del 9N van fer uns discursos cridant a la gent "a sangre en los colegios electorales" i "Mas al paredon", etc., és a dir, cridaven a la violència física contra la gent que anés a votar.

D'àmbit més civil hem demandat la UEFA, que prohibia entrar estelades al camp, vulnerant un dret fonamental a la llibertat d'expressió i d'opinió. Vam posar un recurs contenciós administratiu contra la decisió de la final de la Copa del Rei, un Barça-Sevilla, que es feia a Madrid, i on la delegada del govern del Partit Popular, va prohibir *motu proprio* que entressin les estelades a l'estadi. I es va guanyar, el jutjat ens va donar la raó, amb mesures cautelars, i vam poder entrar les estelades. Hem posat una denúncia contra el president de Sociedad Civil Catalana, el sr. Bosch, perquè era l'autor d'una pàgina web de Facebook on feia tot tipus d'amenaques, coaccions contra la gent del sobiranisme. Ho feia de forma anònima, però vam descobrir que era ell, vam interposar la querella i el primer efecte immediat va ser que va dimitir de ser el president de Societat Civil Catalana... És a dir, toquem diversos temes amb aquest objectiu social, que és la defensa dels drets i de la dignitat dels catalans, en aquí estem.

I l'estat de totes aquestes denúncies quin és?

Mira, la fiscalia ens ha arxivat la majoria de les denúncies,

amb l'excusa o que són perfils falsos els que ho fan, i diuen que no tenen mitjans per aturar-ho, cosa que és falsa, perquè quan volen sí que els troben, doncs et diuen que la majoria no poden saber qui és; o bé que tenen domicili en altres províncies, recordo Cadis, Múrcia i el que fan és, ho remeten a aquelles fiscalies perquè siguin les fiscalies provincials les que investiguin, i en aquí es mor tot. D'aquestes només hem tingut una sentència ferma, d'un noi que va arribar a una conformitat, vol dir que va reconèixer els fets, que no ho volia fer, i un altre que va passar a l'Audiència Nacional i que es considera un delictes d'apologia al terrorisme, que deia: "ojalá que el camió de Niça –aquell camió que va atropellar a tanta gent–, aquell camió hauria d'haver estat a la Ciutadella 'pelant' als polítics i a la gent que estigués per allà". Això es va considerar que era un possible delictes d'apologia del terrorisme i va anar a l'Audiència.

Des del Referèndum de l'1 d'octubre, les accions que fem han canviat una mica. Prèviament ens vam abocar molt a fer pedagogia, a explicar que el referèndum era legal, que no era cap delictes ni convocar el referèndum, ni organitzar-lo, ni participar-hi. I ara amb el que estem és per acompanyar la gent, les víctimes que van ser atonyinades per la policia, per tal que posin denúncia, els estem acompanyant al metge forense i a interposar la denúncia davant dels jutjats. I al mateix temps, tota la gent que va participar en la campanya, o bé enganxant cartells, o amb paradetes, o pancartes, els que van ser identificats, els estan citant als jutjats i a la policia nacional com a presumptes autors d'un delictes de desobediència; i et citen com a imputat, és a dir, necessites un advocat. El nostre compromís era donar aquesta assistència jurídica. Ara hi estan havent algunes citacions per gent o que ha fet bromes en programes de televisió o de ràdio sobre el qual la policia creu que és un delictes d'odi sobre ells mateixos, o perquè no són benvinguts, i aquí hi ha la revista *El Jueves* que està citada com investigada, també hi ha el personatge del sr. *Bohigues*, l'alcalde i tot el consistori de

Reus per signar un manifest, hotelers i restaurants de Calella i de Pineda, és tot un atac massiu.

Vau presentar el manifest Cop a l'Estat de Dret.

Aquesta iniciativa va sorgir després de l'empresonament d'en Jordi Sànchez i en Jordi Cuixart, la barbaritat jurídica que es va cometre en aquell moment i que s'està cometent, va sorprendre molt el món dels juristes, i el col·lectiu Praga, que són catedràtics i professors de Dret Constitucional i Drets, van organitzar un manifest denúncia per poder precisament posar per escrit totes aquestes aberracions jurídiques que s'estan fent, hem tingut el suport de més de 1.000 juristes que han signat amb nom, cognom i número de col·legiat. Durant el procés d'elaboració del manifest, hi van haver les detencions i empresonaments dels polítics, vicepresident i consellers i, per tant, l'acte, ja va ser extensiu a tots ells. Perquè les circumstàncies són les mateixes, et citen a declarar per uns delictes que no poden ser mai a la vida, per sedició, alçament i rebel·lia, i no ho poden ser perquè no es compleixen els requisits del codi penal.

Els requisits són bàsicament que hi hagi violència, és a dir, el delicte de sedició pel que estan empresonats els Jordis és, perquè et facis una idea, el Tejero, és el Franco, és un cop d'estat, és canviar un govern per un altre amb l'ús de la força i la violència. Ja em diràs, en Jordi Sànchez i en Jordi Cuixart, dos pacifistes i que mai han utilitzat la violència. I a més, la resolució de presó dictada per la jutge no complia cap dels tres criteris que marca la llei per empresonar a algú preventivament, que és el risc de fuga, és el risc de la destrucció de proves i és el risc de la reiteració del delicte. Doncs aquesta aberració jurídica és el que els juristes, més de mil, vam presentar públicament al col·legi d'Advocats de Barcelona, amb una acollida espectacular del món del dret i dels companys juristes que van emplenar la sala d'actes. Estem molt contents i orgullosos. Les mil signatures

recollides es van editar i empaquetar i se'n va fer entrega a les famílies que estaven presents per fer-les arribar als Jordis.

Quin és el recorregut del manifest?

Jurídicament poc. Els advocats de les defenses ja saben el que han de fer i ho estan fent molt bé. El manifest és per denunciar l'escàndol jurídic que hi ha, no només pels advocats independentistes, sinó que és una bona part del món jurídic de Catalunya, són 1.000 juristes, que han signat aquest manifest, on òbviament s'hi afirma que els Jordis són presos polítics i que a més hi reclamem la seva posta en llibertat immediata. És una manera de pressionar, de donar suport a les famílies i als detinguts i de veure que tota la comunitat s'està activant en defensa de les nostres institucions i el món del dret també és un col·lectiu més que es mobilitza.

Quines condicions s'han de produir perquè un partit sigui il·legalitzat?

Hi haurien dues vies, una és la utilització de la Llei de partits, que és una llei que va ser creada *ad hoc*, és a dir, *ex professo*, per il·legalitzar Herri Batassuna i els seus succedanis. El que diu aquesta llei bàsicament és no condemnar els actes de terrorisme, o la violència. En el cas dels partits que estan avui en dia a govern, aquesta via jo no la veuria, però sí que amb la reforma de la llei del codi penal les entitats jurídiques poden ser citades com a imputades i poden ser citades en un procés. Per tant, un partit polític pot ser condemnat per un tribunal, i si un partit polític és condemnat per un tribunal, una de les conseqüències que hi pot haver és la dissolució del partit perquè no continuïn havent-hi actes delictius.

Aleshores el PP es podria il·legalitzar, com a entitat jurídica que és?

Sí, de fet ja està denunciat i ha estat declarat responsable civil amb la trama Gurtel, la de la destrucció de discs durs, amb el tema de Bàrcenas, del tresorer, però és que els temes

de corrupció s'estan tot just instruint, i el Partit Popular, no només pot ser responsable civil sinó que també hauria de ser autor d'alguns d'aquests delictes. Si finalment hi ha condemna, i és condemna ferma per corrupció o malversació de fons, i la sentència, per exemple, pot passar que paralizzi amb la dissolució de l'entitat i si no ho fa, permet que les persones tinguin legitimitat activa per demanar la dissolució o el tancament d'aquesta entitat, però caldria abans una sentència ferma que condemnés al partit.

Els *retuits* del ministerio?

Forma part de l'estratègia de la por, d'acovardir la gent i que la gent s'autocensuri, tothom sap el que pots dir i el que no pots dir, però que surti un ministre dient que ui, que si es fa algun tipus de broma, o algun tipus de comentari, de la mort d'un fiscal general, encara que només sigui fent un *retuit* que no hagi fet tu, obrirem querelles criminals, això és una manera que els periodistes vagin amb compte amb el que diuen, els humoristes no facin l'humor que estan acostumats a fer, els advocats vigilem també amb els nostres escrits i informes de defensa... És, per tant, una autocensura per dir estem aquí i us estem vigilant, per això tenim 10.000 policies.

Creieu que és possible una neteja ideologia a dins organismes públics, cos de mossos, ensenyament, mitjans de comunicació...?

Que ho estan intentant sí, perquè la por que estan posant als mestres, als directors d'escola, és escandalosa. Tracten que la gent no obri boca o que públicament no digui res que amb ells no els agradi, i amb molta publicitat i moltes denúncies, ho tracten. Jo crec que la societat catalana és prou madura per saber que tenim uns drets, uns drets fonamentals, constitucionals i universals, llibertat d'expressió, llibertat d'opinió, i per tant, sense arribar a cometre els delictes que ells fan, la gent es pot arribar a expressar perquè no sucumbirem a la por que tracten d'immiscir-nos.

Hi ha un ens superior que pugui englobar als periodistes,

mestres...?

Judicialment no hi ha res, hi ha la carta dels drets humans, on hi està recollida la llibertat d'expressió. Quan hi ha una vulneració dels drets fonamentals, com poden ser la llibertat d'expressió o la llibertat de sufragi, hi ha el tribunal europeu dels drets humans a Estrasburg, i aquesta seria l'última instància, però no hi podem arribar fins que no exhaurim totes les vies judicials internes.

Però nosaltres som un afer intern?

Pel tribunal d'Estrasburg encara sí que ho som, perquè encara no som un estat reconegut internacionalment. Quan s'arriba a Europa t'acostumen a donar la raó, el cas Atucha bé li van donar la raó, o els detinguts i torturats pels Jocs olímpics del 92, al cap d'anys, però la justícia arriba.

El que està més a prop d'arribar és el cas d'en Quico Homs, en el qual jo vaig intervenir en la defensa a Madrid, com el va jutjar el suprem perquè ell era diputat al congrés, no tenia segon recurs, no tenia apel·lació. A ell el va sentenciar el suprem, i només li queda el constitucional, ja vam presentar recurs d'emparament al constitucional, quan el constitucional ho tombi, podrem anar a Europa. Això ho vam presentar el mes d'abril i encara no sabem si el constitucional ho ha admès o no, mentre que aquests darrers dies, en 24 hores ja donaven resposta. Se salten els assumptes, la prioritat, fan el que volen.